

Jako absolventa dějepisu mě vždycky zajímaly dějiny meziválečného Československa. Patří bezesporu k jednomu z vrcholů naší národní historie. Rostoucí úroveň vzdělání bylo důležitou základnou národní emancipace, jejich organizace pomáhali budovat moderní národ. Bude tedy určitě zajímavé podívat se na jejich roli v samostatném státě. Jejich činnost bych rád sledoval vzhledem k reformním snahám, které v různé intenzitě provázely republiku po celou dobu její existence. Jelikož si uvědomuji velkou šíři tématu, rád bych se soustředil na některé vybrané okruhy problémů – požadavek na vysokoškolské vzdělání učitelů národních škol, možnosti koordinovaného postupu mezi spolky a Příhodovskou reformu. Všechny tři okruhy spojuje motiv národní školy. Z toho důvodu se nebudu věnovat tématům, které by rovněž mohly být do problematiky zahrnuty (reforma školské správy, reforma vzdělávání středoškolských, pokusné školy ve dvacátých letech apod.). Ve své práci bych chtěl vysvětlit kořeny ze kterých pramenily postoje nejdůležitějších spolků, jejich organizaci, rozvrstvení a úlohu kterou hráli ve sledovaných reformních pokusech.